

fem år senere nedsatte forureningsråd sit arbejdsfelt, således at dette også kom til at omfatte økologiske spørgsmål i bredere betydning, herunder navnlig spørgsmålet om de nødvendige foranstaltninger til beskyttelse af samtlige kvaliteter i de ydre omgivelser.

Blandt resultaterne af det undersøgelsesarbejde, som er udført af hygiejnekommissionen og forureningsrådet, må især fremhæves understregningen af behovet for en fælles målsætning for den fremtidige indsats mod forurening og miljøforringelse. Som det fremgår af omtalen ovenfor af den gældende lovgivning og de myndigheder, der administrerer denne, er området i dag karakteriseret ved retsreglernes utilstrækkelighed og savnet af en fælles målsætning samt i administrativ henseende ved de manglende muligheder for at gennemføre en central styring og koordinering af det arbejde, der udføres af lokale og regionale myndigheder. Endvidere er der et stadig mere udtalt behov for en indsats på det uddannelsesmæssige og forskningsmæssige område og en velovervejede koordinering af denne indsats. På en lang række områder er vor viden allerede i dag tilstrækkelig til at karakterisere visse former for menneskelig virksomhed som miljøfarlig. Den teknologiske udvikling, som har skabt disse virksomhedsformer, har i nogle tilfælde tilvejebragt muligheder for på tilfredsstillende måde at forebygge — eventuelt i tilstrækkeligt omfang begrænse — disse skadelige virkninger. Der er imidlertid stadig lang vej tilbage, før man kan sige, at den eksisterende viden er tilstrækkelig, blot med hensyn til indsatsen mod de farer, som er *erkendte* som farer. Hertil kommer den meget store opgave, som vil bestå i at følge med over for de miljøskadelige konsekvenser af den teknologiske udvikling, om hvilken der i dag i videnskabelig forstand kun kan gisnes.

En imødegåelse af denne udfordring vil kræve en meget betydelig indsats på det forskningsmæssige og undervisningsmæssige felt.

Hverken på det administrative eller det lovgivningsmæssige område er det endnu lykkedes herhjemme at tilvejebringe det nødvendige grundlag for en organisation, som vil kunne leve op til de krav, som den teknologiske udvikling har stillet samfundet overfor i miljøbeskyttelsesmæssig henseende. Oprettelsen af ministeriet for forureningsbekæmpelse og den hermed stedfunde samling af en række væsentlige opgaver inden for området har betydet en styrkelse af bestræbelserne for den nødvendige effektivisering. Der savnes imidlertid stadig i udtalt grad en bred rammelovgivning til beskyttelse af miljøet, bl. a. indeholdende en fælles mål-

sætning for myndighedernes indsats. Det vil endvidere være nødvendigt i forbindelse med en sådan lovgivning at skabe mulighed for at placere betydelige dele af opgaverne hos lokale og regionale myndigheder, der råder over den tilstrækkelige sagkyndige bistand.

Også spørgsmålet om tilvejebringelsen af landsdækkende normer og retningslinjer for tilladelig forurening samt forskrifter for indretning og drift af forskellige former for erhvervsvirksomheder forudsætter gennemførelsen af ny lovgivning. Der bør ved sådan lovgivning skabes muligheder dels for en smidig tilpasning af allerede eksisterende normer, dels for udarbejdelse af nye normer inden for miljøbeskyttelsesområdet. Opfyldelsen af denne målsætning forudsætter, at beføjelserne til at fastsætte og løbende revidere sådanne normer i takt med den tekniske udvikling henlægges til ministeren. Der vil herved kunne tilvejebringes en ordening svarende til, hvad der i dag er gældende inden for andre tilsvarende teknisk prægede områder, f. eks. inden for bygningslovgivningen.

Ved den fremtidige administration af sådanne bestemmelser må man imidlertid være opmærksom på, at fastsættelse af normer for tilladelige emissioner på en række områder — udover at tjene som en nyttig vejledning for myndighederne i bestræbelserne på at tilgodese hensynet til en effektiv miljøbeskyttelse — tillige vil kunne indebære visse betænkeligheder. Sådanne normer vil nemlig i mange tilfælde kunne medføre, at virksomhederne først og fremmest bestræber sig på at iværksætte forureningsbekæmpende foranstaltninger, der lige netop bringer emissionerne ned under de fastsatte grænser — også i tilfælde, hvor det ville være økonomisk og teknisk muligt at opnå bedre resultater. En hensigtsmæssig løsning af denne problematik med gyldighed for alle situationer kan formentlig ikke umiddelbart opstilles, men må veksle fra område til område inden for miljøbeskyttelsen.

VII. Indholdet af fremtidig miljøbeskyttelse.

En gennemførelse af nærværende lovforslag vil bl. a. indebære, at der tilvejebringes en effektivisering og modernisering af det regelsæt, der hidtil har udgjort grundlaget for det såkaldte „sundhedsvedtægtsområde“. Efter lovforslaget vil de nuværende lokale sundhedsvedtægter bortfalde, således at en række af de heri indeholdte bestemmelser erstattes dels af regler optaget i selve loven, dels af det landsdækkende „forureningsreglement“, der indeholder en række teknisk-hygiejnisk begrundede regler af overvejende forebyggende karakter. Ved udformningen af reglementet har man i øvrigt til-